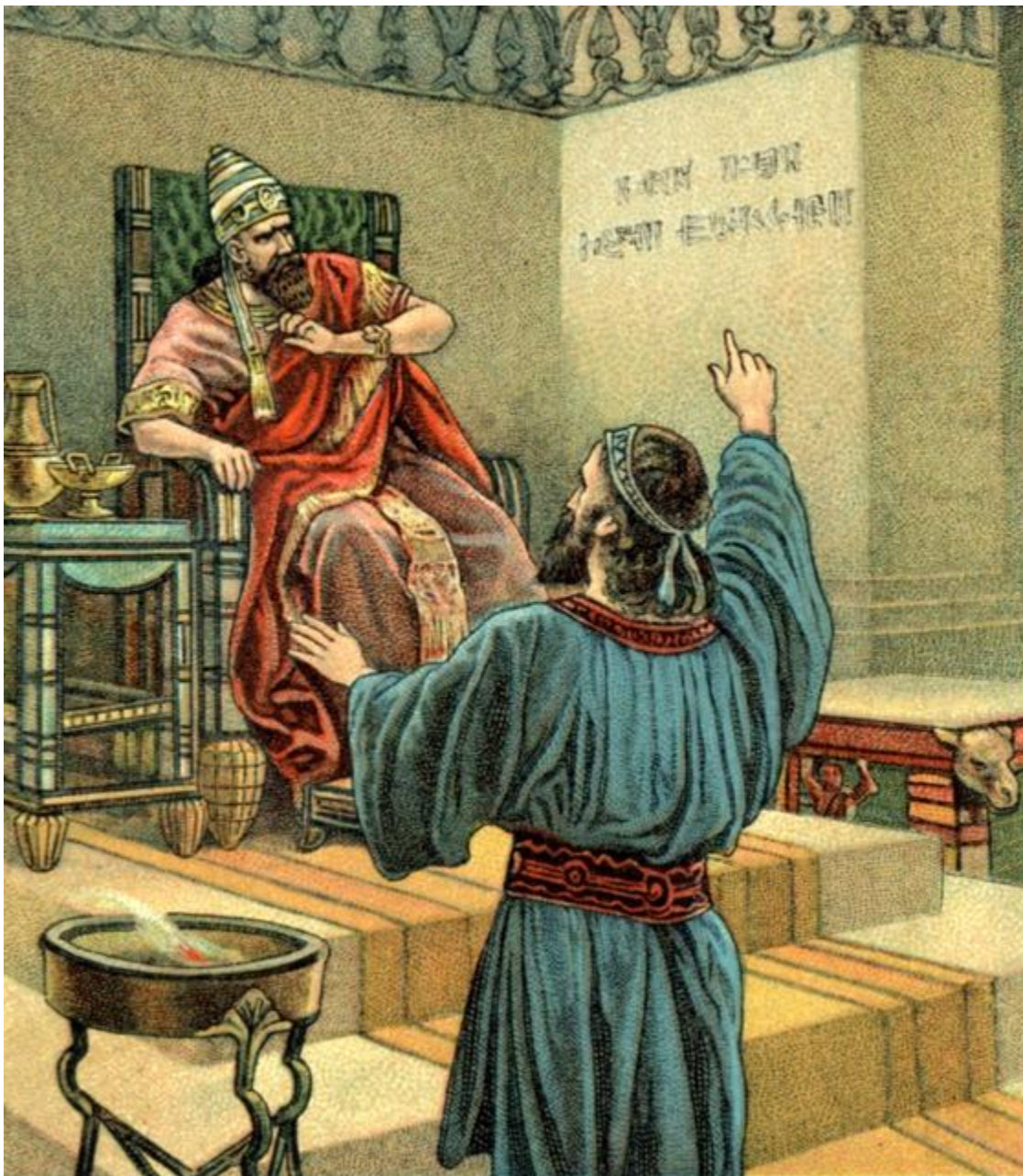

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie tijdelijk worden bekeken en verder worden bewerkt op:

<https://christipedia.miraheze.org/wiki/Belsazar>

Belsazar was regent van **Babel** ten tijde van de profeet **Daniël** (Dan. 5: 1, 2; 7: 1). Zijn regeringsjaren waren van 553 - 539 v.Chr. Hij richtte een grote feestmaaltijd aan, waarbij hij uit de heilige bekers van de tempel van God liet drinken. Daarop kondigde God zijn ondergang aan door een geheimzinnig schrift aan de muur, dat Daniel hem echter verklaarde. In diezelfde nacht werd Belsazar gedood.

Belsazar en het schrift aan de muur^[4]

De naam Belsazar is Aramees en wordt zeven maal in de Bijbel vermeld, in het boek Daniël. In het Babylonisch is de naam *bēl-šar-ušur* en betekent ‘Bel bescherme de koning’ ^[3], of naar het Perzisch ‘opperhoofd, vorst van Bel’ ^[1]. Bel is de naam van een afgod. In het Engels luidt zijn naam: Belshazzar. De naam Belsazar moet niet verward worden met ‘Beltsazar’, die naam die [Daniël](#) kreeg van koning Nebukadnezar.

Belsazar was de eerstgeboren zoon van Nabonidus en een machtige Babylonische edelman. Zijn vader behoorde tot de priesterlijke partij.

562 v.C.: In dit jaar sterft Nebukadnezar. Hij heeft Babylonië ruim 40 jaar geregeerd, van 605 tot 562. Zijn zoon Amel-Marduk, in de Bijbel Evil-Merodach genoemd, volgt hem op.

560: Amel-Marduk (Evil-Merodach) wordt vermoord.

559: Neriglissar, de zwager van Amel-Marduk, neemt diens plaats in. Hij regeert slechts korte tijd, tot 556 v.C.

556: Nerglissars zoon Labaši-Marduk volgt zijn vader op, maar dan doet Belsazar met verscheidene officieren een greep naar de macht en maakt de oude geleerde Nabonidus, de vader van Belsazar, in 556 v.C. tot koning. Nabonidus was koning van 556–539 v.C., de laatste der Nieuw-Babylonische koningen.

555: Nabonidus gaat op campagne naar Cilicia.

553: In het derde jaar van zijn regering vertrouwt Nabonidus het koningschap aan Belsazar toe en gaat op campagne naar Cilicia en Edom.

Belsazar oefent het koningschap uit en wordt in de Bijbel dan ook als ‘koning’ aangemerkt. Nabonidus wordt in de Bijbel niet genoemd. Belsazar is waarschijnlijk mederegent, de tweede heerser in het rijk (vgl. Dan. 5:16), waarschijnlijk van 553–539 v.C. Nabonidus schijnt zo’n tien jaar afwezig te zijn geweest (555–545 v.C.). Hij is de officiële koning, maar zijn zoon Belsazar de feitelijke koning. Een Babylonisch document vermeldt dat Belsazar in de tempels van Sippar „een offerande van de koning” bracht, bestaande uit schapen en runderen.

In het eerste jaar van het koninkrijk van Belsazar ontvangt Daniel een droomgezicht van vier dieren (Dan. 7:1).

550: In het derde jaar van de regering van koning Belzazar ontvangt Daniel een droomgezicht van een ram en een geitenbok (Dan. 8:1).

549: Van 549 tot 545 verblijft Nabonidus in de stad Teima op het Arabisch schiereiland.

542: In 542 en ca. 540 houdt hij zich bezig met het herstel van heiligdommen.

539: Enkele maanden voor de val van Babel in 539 keert Nabonidus terug in Babylon.

Terwijl Babel belegerd is door de Perzen en de Meden, geeft Belsazar in de stad een groot feest voor duizend van zijn machthebbers. Hij laat de bekers gebruiken die zijn vader Nebukadnezar uit de tempel van Jeruzalem had geroofd.

Plotseling verschijnt er een hand die een tekst in een onbekend schrift op de muur schrijft. Koning Belsazar schrikt vreselijk en vraagt aan de wijzen van Babel het schrift te verklaren, maar geen van hen

kan dat. Daarop haalt men Daniël, die de tekst uitlegt. Het is een waarschuwing van God vanwege Belsazars heiligschennis. De woorden luiden: *Mené Mené Tekèl Ufarsin*, dat wil zeggen 'Geteld geteld gewogen gebroken'. Daniël verklaart deze woorden als volgt:

Mene: God heeft uw koningschap geteld en er een einde aan gemaakt.

Tekel: Gij zijt in de weegschaal gewogen en te licht bevonden.

Peres (een verbogen vorm van *Upharsin*, met een woordspeling met *Pers*): 'Uw koninkrijk is gebroken en aan de Meden en Perzen gegeven'.

Daniël wordt hierop benoemd tot de derde heerser in het rijk.

Da 5:29 Toen beval Belsazar dat zij Daniël in purper moesten kleden, met een gouden keten om zijn hals, en dat zij van hem moesten uitroepen dat hij als derde in het koninkrijk zou heersen.

Da 5:30 In diezelfde nacht werd Belsazar, de koning van de Chaldeeën, gedood.

(HSV)

Waarschijnlijk werd Daniël de derde na de officiële koning Nabonides en de feitelijke koning Belsazar. Volgens anderen werd Daniël een van de drie rijksbestuurders van het land.

Diezelfde nacht waarin het teken aan de wand verschijnt, 29 oktober 539 v.C., wordt Babylon ingenomen en Belsazar vermoord.

Na de intocht van Cyrus de Pers in Babylon wordt Nabonidus gevangen genomen. Elf dagen na deze intocht sterft Belsazars moeder. Ze wordt door nationaal rouwbetoon geëerd.

Nebukadnezar: de 'vader' van Belsazar

In Dan. 5:2, 11, 18 en 22 wordt Nebukadnezar de vader van Belsazar genoemd. Uit de ongewijde geschiedenis weten wij dat Evil-Merodach, die ook in de Bijbel wordt genoemd, de zoon was van Nebukadnezar, die zijn vader opvolgde en dat Belsazar de zoon was van Nabonidus. De volgorde is, met vermelding van het aantal regeringsjaren:

- Nebukadnezar (42 jaren)
- Evil-Merodach (2 jaren), zoon van Nebukadnezar
- Neriglissar (3 jaren), zwager van Evil-Merodach
- Labaši-Marduk (0 jaren), zoon van Neriglissar
- Nabonidus (17 jaren)
- Belsazar (14 jaren, gelijktijdig met Nabonidus), zoon van Nabonidus

Drie van de koningen worden in de Heilige Schrift genoemd, omdat ze in verband staan met gebeurtenissen die de Heilige Geest wenst te vermelden: Nebukadnezar, Evil-Merodach en Belsazar. Belsazar komt 9 jaar na de dood van Nebukadnezar aan de macht.

Belsazar schijnt hem, Nebukadnezar, zijn vader te hebben genoemd (Dan. 5:2). Ook Belsazars moeder, de koningin-moeder, noemt hem zijn vader (Dan. 5:11). En ook Daniel noemt hem zijn vader (Dan. 5:18). Daniel noemt Belsazar tevens de zoon van Nebukadnezar (Dan. 5:22 'gij, Belsazar, zijn zoon').

Hoe kan de grote Babylonische koning Nebukadnezar - het gouden hoofd in het gedroomde statenbeeld - de vader van Belsazar zijn? Eén verklaring zegt dat Nebukadnezar de *grootvader* van Belsazar was, omdat Belsazars vader Nabonidus getrouwd zou zijn met Nitocris, een dochter van Nebukadnezar [\[2\]](#). Welnu, in de

Schrift wordt 'vader' ook gebruikt voor grootvader of voorvader (bijv. Gen. 28:13). Dus is Nebukadnezar de 'vader' van Belsazar. Deze genealogische verklaring is echter niet zeker.

Een andere verklaring zegt dat 'vader' hier gewoon 'voorloper' betekent. De Assyriërs noemden Jehu, die 28 jaren koning van Israël was, blijkens een gevonden inscriptie, 'zoon van Omri', hoewel hij niet letterlijk een zoon van Omri. De Assyriërs noemden Israël doorgaans 'land van Omri' of 'huis van Omri'.

Nebukadnezar is dan vader van Belsazar in de zin van voorloper. Deze verklaring is evenmin zeker. Zeker is dat Nebukadnezar de 'vader' van Belsazar was; niet zeker is, gezien de bijbelse en buitenbijbelse gegevens, in welke zin.

In het verleden is getwijfeld aan het *bestaan* van Belsazar, omdat hij buiten de Schrift niet bekend was. Veel geleerden zagen in hem slechts een legendarische figuur, omdat de Griekse schrijvers hem niet noemden. Latere archeologische vondsten hebben echter het bestaan van Belsazar bevestigd. Ook bleek dat Belsazar een zoon van Nabonidus was, die al wel bekend was. Door de vondsten werden oude denkbeelden weerlegd: sommigen hadden gemeend dat de bijbelse Belsazar gelijk was aan Nabonidus, anderen hadden gemeend dat Belsazar en Evil-Merodach, de zoon van Nebukadnezar, dezelfde waren.

Bron

Jona Lendering, [Nabonidus](#), Livius.org, herziening 28 jan. 2006

Art. [Belsazar](#) op Wikipedia.nl. Tekst hieruit is op 18 april 2013 verwerkt.

Bromiley, Geoffrey W.: *The International Standard Bible Encyclopedia*, Revised. Wm. B. Eerdmans, 1988; 2002, s.v. Belshazzar.

Gleason L. Archer, *Encyclopedia of Bible Difficulties* (Grand Rapids, Michigan: Zondervan Publishing House, 1982), blz. 286.

S.J. van Ronkel, *Woordenboek der eigennamen, naar hunne eerste spelling en oorspronkelijke uitspraak met eene korte beschrijving de personen, landen en plaatsen, in het Oude Testament voorkomende, en voor het grootste gedeelte ook etymologisch behandeld*. (Groningen: M. Smit, 1835) s.v. Belsazar.

Voetnoot

1. ? S.J. van Ronkel, *Woordenboek der eigennamen, naar hunne eerste spelling en oorspronkelijke uitspraak met eene korte beschrijving de personen, landen en plaatsen, in het Oude Testament voorkomende, en voor het grootste gedeelte ook etymologisch behandeld*. (Groningen: M. Smit, 1835) s.v. Belsazar. Van Ronkel was destijds hoofdonderwijzer aan een Joodse school en beëdigd vertaler.

2. ? P. Dougherty, *Nabonidus and Belshazzar: A study of the closing events of the Neo-Babylonian empire* (Yale Oriental Series; Researches, 15; 1929), pp. 42ff. De schrijver volgt Herodotus i.188. Naar deze auteurs wordt verwezen door Geoffrey W. Bromiley, aangehaald werk, s.v. Belshazzar.

3. ? Deze betekenis wordt het meest genoemd.

4. ? De afbeelding wordt op diverse plaatsen op internet getoond. Auteur onbekend.